

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

120. SESJA PLENARNA W DNIACH 7 I 8 GRUDNIA 2016 R.

Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów – Program prac Komisji Europejskiej na 2017 r.

(2017/C 185/01)

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając:

- komunikat Komisji Europejskiej z 25 października 2016 r. w sprawie jej programu prac na 2017 r.,
- swe rezolucje z dnia 4 czerwca 2015 r. w sprawie priorytetów politycznych KR-u na lata 2015–2020 oraz z dnia 15 czerwca 2016 r. w sprawie wkładu KR-u w program prac Komisji Europejskiej na 2017 r.,
- protokół o współpracy z Komisją Europejską z lutego 2012 r.;

1. Z niepokojem zauważa, że po 60 latach Unia Europejska stoi w obliczu głębokiego kryzysu wynikającego z wciąż niskiego poziomu zaufania publicznego do projektu europejskiego i że w związku z tym Unia musi się zreformować. Jednocześnie podkreśla, że poziom lokalny i regionalny jest stale uważany przez obywateli UE za najbardziej godny zaufania spośród wszystkich poziomów sprawowania rządów w UE. W związku z tym KR prowadzi dialog obywatelski, przy aktywnym udziale władz regionalnych i lokalnych, wokół zagadnień związanych z lokalnymi potrzebami i specyfiką, przyczyniając się tym samym do refleksji na temat Europy.

2. Zgadza się z Komisją co do następujących ogólnych wyzwań stojących przed UE:

- konieczność uzyskania praktycznych skutków odnowy gospodarczej w dziedzinie tworzenia trwałych miejsc pracy i zmniejszania nierówności,
- skuteczne funkcjonowanie europejskich mechanizmów solidarności, w szczególności w odniesieniu do zarządzania migracją,
- zapewnienie pokoju i stabilności w coraz bardziej niestabilnym świecie oraz zagwarantowanie, że Unia będzie przygotowana na zwiększone zagrożenie terroryzmem,
- konieczność wypełnienia zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego i zapewnienia ambitnej i zrównoważonej polityki dostosowania do zmiany klimatu i łagodzenia skutków tej zmiany,
- stan niepewności związany ze skutkami referendum w Zjednoczonym Królestwie.

3. Podziela przekonanie Komisji, że wyzwania te wymagają oddolnego, kierowanego przez obywateli podejścia opartego na wielopoziomym sprawowaniu rządów, lecz podkreśla, że UE musi skupić się na wzmocnieniu pozycji obywateli.

4. Podkreśla potrzebę zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w przygotowanie **białej księgi w sprawie przyszłości Europy** i wzywa Komisję do rozważenia opinii KR-u na ten temat oraz do włączenia KR-u w proces konsultacji.

Miejsca pracy, wzrost gospodarczy, inwestycje i polityka spójności

5. Ubolewa, że w programie prac niewiele uwagi poświęcono kluczowej roli, jaką odgrywają **europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne** w dotarciu do wszystkich obywateli i regionów w Europie, zwiększaniu spójności, wspieraniu innowacyjności i wyrażaniu rzeczywistej solidarności europejskiej dla harmonijnego rozwoju całej UE. Wzywa Komisję do przygotowania przyszłej polityki spójności po 2020 r., ponieważ jest ona główną polityką inwestycyjną UE i musi opierać się na podejściu ukierunkowanym na konkretny obszar oraz na zaktualizowanej wizji terytorialnej. Jednocześnie Komitet zachęca Komisję do kontynuowania wysiłków na rzecz poprawy i uproszczenia procedur związanych z europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi, tak aby ograniczyć biurokrację i zwiększyć poziom ich wykorzystania.

6. Przypomina postulat, by nie uwzględniano wydatków publicznych ponoszonych przez państwa członkowskie oraz władze lokalne i krajowe na współfinansowanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych spośród wydatków strukturalnych określonych w pakiecie stabilności i wzrostu, gdyż inwestycje te przyczyniają się do realizacji europejskich priorytetów, wywierając dodatkowy efekt mnożnikowy w dziedzinie wzrostu gospodarczego w Europie.

7. Z zadowoleniem przyjmuje proponowane rozszerzenie **Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS)** zarówno pod względem długości trwania, jak i możliwości finansowania. Zauważa jednak, że zamiar ten ogłoszono bez dokonania – jeszcze przed przedstawieniem propozycji Komisji – kompleksowej oceny skutków lub niezależnej oceny. Podkreśla potrzebę dalszego wykorzystywania synergii między EFIS a innymi funduszami UE, zwłaszcza europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi, i upraszczania procedur, tak by ograniczyć biurokrację i pomóc w zwiększeniu absorpcji funduszy UE. Podkreśla, że trzeci filar planu inwestycyjnego powinien również zostać wzmocniony. Wzywa Komisję i Europejski Bank Inwestycyjny do nasilenia wysiłków na rzecz zwiększania świadomości w terenie, aby sprostać dysproporcjom geograficznym EFIS w celu umożliwienia jak największej integracji i synergii inwestycji z myślą o jednolitym programowaniu działań podejmowanych w ramach polityki spójności oraz upowszechniać bardziej szczegółowe informacje dotyczące projektów finansowanych z tytułu EFIS, ze szczególnym podkreśleniem ich dodatkowości.

8. Zobowiązuje się do włączenia się na wczesnym etapie w dyskusję na temat wniosku dotyczącego przyszłych **wieloletnich ram finansowych na okres po 2020 r.**, w tym reformy zasobów własnych.

9. Wzywa do szybkiego przyjęcia „**rozporządzenia zbiorczego**” w celu zwiększenia wpływu i zapewnienia lepszego wykorzystania programów z zakresu europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych zawartych już w obecnym okresie programowania.

10. Podkreśla potrzebę oceny realizacji **programu rozwoju miast w UE** oraz znaczenie włączenia wymiaru miejskiego do innych polityk UE. W tym kontekście ponawia swój apel o wydanie białej księgi w sprawie agendy miejskiej UE.

11. Ponownie apeluje o ustanowienie europejskiego programu na rzecz budownictwa, w ramach którego zajęto by się budownictwem w sposób horyzontalny – w miejsce dotychczasowego fragmentarycznego podejścia – za pośrednictwem strategii sektorowych, takich jak agenda miejska i polityki w zakresie zrównoważonego rozwoju, spójności i konkurencji, bądź za pośrednictwem inicjatyw społecznych, takich jak europejski filar praw socjalnych.

12. Podkreśla potrzebę opracowania kodeksu postępowania dotyczącego udziału władz lokalnych i regionalnych w **europejskim semestrze 2017** i apeluje, by roczna analiza wzrostu gospodarczego została uzupełniona o analizę terytorialną, w tym o odrębny rozdział w sprawozdaniach krajowych oraz o wytyczne dla państw członkowskich w sprawie zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w krajowe programy reform.

13. Popiera stałe wysiłki Komisji na rzecz inwestycji, a szczególnie dążenie do określenia środków służących pobudzeniu inwestycji w ramach europejskiego semestru. W tym kontekście przypomina o **swojej deklaracji z Bratysławy „Inwestować i łączyć”**, w której podkreśla, że lokalny i regionalny wzrost gospodarczy napędzany przez inwestycje musi opierać się na strategiach rozwoju terytorialnego oraz że środki publiczne wspierające jakość inwestycji muszą działać w synergii z innymi źródłami finansowania na szczeblu regionalnym, lokalnym, krajowym i europejskim.

14. Z zadowoleniem stwierdza, że Komisja nadal pragnie dążyć do realizacji **celów zrównoważonego rozwoju**, oraz podkreśla, że Europa potrzebuje długofalowej strategii, której celem jest zapewnienie inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu w perspektywie europejskiego semestru. Strategia taka powinna być oparta na śródkresowym przeglądzie strategii „Europa 2020”.

15. Z zadowoleniem przyjmuje dążenie Komisji do zwalczania bezrobocia wśród młodzieży wyrażające się wzmocnieniem **europejskiej gwarancji dla młodzieży** i **inicjatywą na rzecz zatrudnienia ludzi młodych** oraz utworzeniem **Europejskiego Korpusu Solidarności**, który powinien czerpać korzyści z wczesnego, proaktywnego i wiarygodnego zaangażowania władz regionalnych i lokalnych, organizacji młodzieżowych i ogólnie społeczeństwa obywatelskiego.

16. Ubolewa nad brakiem inicjatyw zarządzających bezrobociu długotrwałemu, mających między innymi na celu rozważenie form ubezpieczenia przed bezrobociem na szczeblu europejskim, które uzupełniałyby systemy krajowe w wypadku poważnego cyklicznego załamania koniunktury i pomagałyby uniknąć przekształcenia się wstrząsu asymetrycznego w ograniczenie strukturalne dla całej Europy.

17. Zwraca się o uwzględnienie lokalnych i regionalnych atutów i wyzwań, w tym różnych lokalnych i regionalnych potrzeb rynku pracy, w ramach nowego **europejskiego programu na rzecz umiejętności**. Komitet oczekuje współpracy w kwestii ram jakości dla staży oraz wniosku w sprawie zwiększonej mobilności dla praktykantów.

18. Oczekuje odpowiedniego wniosku Komisji w celu poprawy równowagi między życiem zawodowym a prywatnym, zwłaszcza w odniesieniu do udziału kobiet w rynku pracy.

19. W ramach przygotowań do **Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego w 2018 r.** zamierza skoncentrować się zarówno na kulturze i dziedzictwie kulturowym, jak i na międzynarodowych stosunkach kulturalnych UE, które są kluczowymi elementami dla wzmocnienia tożsamości europejskiej i propagowania podstawowych wartości europejskich, włączenia społecznego, innowacyjności i dialogu międzykulturowego oraz turystyki kulturalnej.

20. Podkreśla, że należy traktować **śródkresowy przegląd programu „Horyzont 2020”** oraz zbliżające się konsultacje w sprawie kolejnego programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji jako jeden ogólny proces, który powinien prowadzić do zniwelowania przepaści innowacyjnej w Europie. Zapowiada, że przedstawi w odpowiednim czasie swój wkład w zaplanowany na 2017 r. przegląd **planu działania w dziedzinie biogospodarki**.

Unia gospodarcza i walutowa

21. Zauważa, że **biała księga na temat przyszłości Europy** będzie również zawierać propozycje dotyczące przyszłości UGW; z zadowoleniem przyjąłby reformy w celu zwiększenia legitymacji demokratycznej zarządzania UGW.

22. Podkreśla, że aby poprawić **społeczny wymiar UGW**, konieczne jest przewyższenie dysproporcji regionalnych i społecznych. Z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji zaproponowania europejskiego filaru praw socjalnych określającego zasady Unii Europejskiej, która opiera się na sprawiedliwości społecznej oraz na zasadach pomocniczości i proporcjonalności.

23. Z zadowoleniem przyjmuje proponowany **przegląd paktu stabilności i wzrostu**, ale nalega, by Komisja wzięła pod uwagę, że musi on bardziej sprzyjać wzrostowi gospodarczemu, w szczególności jeśli chodzi o inwestycje ukierunkowane na wzrost gospodarczy. Ponawia apel o przeprowadzenie pełnej oceny wpływu terytorialnego **europejskich zasad statystycznych** dotyczących inwestycji publicznych.

Unia energetyczna i polityka klimatyczna

24. Z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do promowania **efektywności energetycznej i energii ze źródeł odnawialnych** w ramach kompleksowej polityki unii energetycznej, w połączeniu z odpowiednimi **zasadami należytego zarządzania** i środkami wspierania innowacji, przeglądem struktury rynku energii elektrycznej i dalszą poprawą infrastruktury energetycznej w celu zapewnienia międzyregionalnych i transgranicznych połączeń, a także decentralizacją systemów energetycznych będącą krokiem w kierunku trwałego i elastycznego wewnętrznego rynku energii.

25. W szczególności zaleca, by polityka UE w dziedzinie projektowania rynków energii elektrycznej i energii ze źródeł odnawialnych była skoordynowana i wyważona oraz prowadzona z należyтым uwzględnieniem problemów lokalnych i regionalnych, takich jak dostęp do sieci dla dostawców energii na małą skalę na poziomie sieci dystrybucji.

26. Popiera realizację **porozumienia paryskiego** oraz podkreśla, że wypełnienie luki między zobowiązaniami krajowymi a wysiłkiem koniecznym do ograniczenia globalnego ocieplenia do wartości znacznie poniżej 2 °C będzie wymagało włączenia działań miast i regionów do krajowych zobowiązań, jak również poziomej i pionowej koordynacji, w tym na poziomie UE i Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC). W związku z tym Komitet zwraca się do Komisji, by wsparła wniosek KR-u o uwzględnienie tego aspektu w zobowiązaniach krajowych, usprawnienie instytucjonalizacji platformy podmiotów niepaństwowych działających na rzecz klimatu (NAZCA) i pracy tzw. czempionów klimatu w sekretariacie UNFCCC oraz o ułatwianie wymiany doświadczeń na szczeblu lokalnym i regionalnym. Ponadto wzywa Komisję do wspierania projektów badawczych dotyczących miast i regionów w kontekście zmiany klimatu, jako wkładu w przyszłe prace Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu.

27. Zwraca się do Komisji Europejskiej o współpracę z KR-em w celu rozwinięcia koncepcji wkładów ustalanych na szczeblu lokalnym i regionalnym, by zachęcać do podejmowania działań na poziomie lokalnym i regionalnym w celu osiągnięcia celów uzgodnionych na konferencji COP21 w Paryżu.

28. Wzywa Komisję do uaktualnienia jej **założeń w zakresie klimatu i energii**, aby osiągnąć 50 % redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r., oraz do uwzględnienia odpowiednich dostosowań we wszystkich obszarach polityki i finansowania na wszystkich szczeblach. Komisja powinna wspierać dobrowolne inicjatywy na rzecz obniżania emisji i zwiększania odporności na zmianę klimatu w miastach i w regionach. Konieczne jest jaśniejsze przedstawienie kwestii wzmocnienia pozycji regionów i miast w sprawozdaniu oceniającym Komisji w sprawie **strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu**.

Zrównoważony rozwój

29. Zachęca Komisję do wspierania realizacji **strategii ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych** w miastach i regionach, zwłaszcza w regionach transgranicznych, i zagwarantowania, by inwestycje UE odpowiadały standardom ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych.

30. Z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie **unijnej platformy ds. strat i marnotrawstwa żywności** i wzywa Komisję do podjęcia stosownych działań i wyznaczenia ambitnego celu w zakresie ograniczenia marnotrawstwa żywności. Działania te powinny być częścią ogólnounijnej strategii na rzecz zrównoważonych systemów żywnościowych, z uwzględnieniem ochrony różnorodności biologicznej i środowiska, zdrowia, handlu, zasobooszczędności i gospodarowania gruntami, a także aspektów dotyczących społecznej i kulturowej wartości żywności.

31. Wzywa Komisję do uwzględnienia zaleceń KR-u dotyczących realizacji **planu działań na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym** oraz do przedstawienia na początku 2017 r. planowanego przeglądu **dyrektywy w sprawie wody pitnej**, wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie minimalnych wymogów jakości odzyskiwanej wody oraz strategii wykorzystania, ponownego wykorzystania i recyklingu tworzyw sztucznych, w ramach której należy ustanowić jasne i ambitne cele dotyczące przeciwdziałania zaśmiecaniu oraz wyciekaniu szkodliwych substancji z tworzyw sztucznych. Wzywa Komisję do zaproponowania dodatkowych inicjatyw odnoszących się do sektora budownictwa i rozbiórkę, ekoprojektu oraz ponownego wykorzystania surowców, substancji i składników.

32. Jest gotowy i chętny do zacieśnienia współpracy z Komisją w sprawie długo oczekiwanych inicjatyw dotyczących priorytetowego celu 4. zawartego w **7. unijnym programie działań w zakresie środowiska (EAP) na lata 2014–2020**, prowadzonych za pośrednictwem platformy technicznej na rzecz współpracy w dziedzinie ochrony środowiska. Ubolewa, że inicjatywy przewidziane na 2017 r. mają charakter nieustawodawczy i ponownie wzywa do opracowania projektu dyrektywy UE, która ustanawiałaby przepisy dotyczące zapewniania zgodności w całym dorobku UE w dziedzinie ochrony środowiska, a także nowej dyrektywy w sprawie dostępu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach środowiska.

33. Zgodnie z niedawną deklaracją z Cork 2.0 ponawia swój apel o opracowanie **białej księgi w sprawie obszarów wiejskich**, która byłaby punktem wyjścia do polityki rozwoju obszarów wiejskich po 2020 r., i wzywa do podjęcia konkretnych środków na rzecz weryfikowania wpływu polityki UE na sytuację obszarów wiejskich („rural proofing”), ponieważ obszary wiejskie często są zaniedbywane i nieuwzględniane w ustalaniu głównych kierunków rozwoju polityki.

34. W związku z przygotowaniem do WPR na okres po 2020 r. podkreśla silne wzajemne powiązania między rozwojem obszarów wiejskich a rolnictwem. Wzywa w związku z tym do zapewnienia środków wsparcia dla rodzinnych gospodarstw rolnych, zwłaszcza w celu przeciwdziałania zmienności cen produktów rolnych.

35. Będzie nadal pracować na rzecz **zrównoważonego zarządzania oceanami** w interesie regionów nadmorskich oraz ich gospodarki morskiej i związanej z morzem. W celu pobudzenia niebieskiego wzrostu i zatrudnienia KR będzie ściśle współpracować z regionami i wszystkimi zainteresowanymi stronami, jeśli chodzi o zarządzanie i budowanie zdolności, sprostanie wyzwaniom w łańcuchu produkcji żywności, zmniejszenie presji na środowisko spowodowanej przez nielegalne praktyki połowowe i zanieczyszczenie, a także w dziedzinie wiedzy o morzu, nauki i innowacji.

36. Ubolewa, że w programie prac Komisji na 2017 r. nie zwrócono należytej uwagi na **zdrowie**, choć Komisja powinna wspierać państwa członkowskie i regiony w ich wysiłkach na rzecz poprawy profilaktyki, reform i optymalizacji systemów opieki zdrowotnej – zwłaszcza w drodze **rozwiązań w zakresie e-zdrowia** – oraz opracować całościowe strategię w dziedzinie demografii.

Strategia na rzecz jednolitego rynku, MŚP, przemysł, konkurencyjność oraz jednolity rynek cyfrowy

37. Z zadowoleniem przyjmuje zamiar przedstawienia przez Komisję środków w celu wzmocnienia **jednolitego rynku towarów**, zwłaszcza jeśli chodzi o wzajemne uznawanie towarów i o produkty niespełniające wymogów. Podkreśla, że należy kontynuować prace nad ukończeniem budowy jednolitego rynku usług, co słusznie uznano za ważny element strategii jednolitego rynku.

38. Ponawia apel o włączenie filaru jednolitego rynku do europejskiego semestru wraz z systemem regularnego monitorowania i oceny.

39. Odnotowuje, że Komisja zamierza stanąć w obronie europejskiego przemysłu i podkreśla, że **konkurencyjność przemysłu europejskiego** zależy także od konkurencyjnego łańcucha dostaw, oraz że ważną rolę w tym względzie odgrywa polityka handlowa.

40. Podkreśla znaczenie tworzenia inteligentnych regulacji i zmniejszania obciążeń administracyjnych dla MŚP, szczególnie poprzez dalsze wzmocnienie **programu REFIT** i dopilnowanie, by wpływ na MŚP był systematycznie uwzględniany w trakcie prac nad nowymi przepisami.

41. Popiera ustanowienie „**Forum miast**” poświęconego gospodarce dzielenia się, w którym Komitet byłby jedną z głównych zainteresowanych stron. Jednocześnie wyraża ubolewanie w związku z brakiem jakiegokolwiek wniosku w sprawie zagwarantowania praw w kontekście nowych form zatrudnienia wynikających z cyfryzacji.

42. Podkreśla potrzebę dokonania przeglądu **decyzji i zasad ramowych dotyczących usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym** i zwraca się do Komisji, by zainicjowała konsultacje społeczne w 2017 r., aby umożliwić władzom lokalnym i regionalnym przedstawienie ich punktu widzenia na temat trudności z kontrolą pomocy państwa w ramach finansowania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

43. Podkreśla kluczową rolę skutecznego systemu zamówień publicznych, jeśli chodzi o zdolność władz lokalnych i regionalnych do realizacji unijnych celów inwestycyjnych. Wzywa Komisję do udzielenia wsparcia w celu zapewnienia pełnego wdrożenia **dyrektyw w sprawie zamówień publicznych** oraz do oceny trudności, jakie władze lokalne i regionalne napotykały w stosowaniu tych dyrektyw.

44. Ponawia swój apel o odnowienie **europejskiej strategii na rzecz turystyki** w ramach specjalnej linii budżetowej przeznaczonej na turystykę w UE, oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do ułatwienia dostępu do finansowania dla małych i średnich przedsiębiorstw turystycznych.

45. Z zadowoleniem przyjmuje wysiłki Komisji mające na celu pełną realizację jednolitego rynku cyfrowego, także dzięki systemom e-zamówień; Komitet przedstawi swój wkład za pośrednictwem nowo utworzonej **partycypacyjnej platformy szerokopasmowej**. Podkreśla, że wszystkie obszary europejskie mają potrzebę korzystania z jednolitego rynku cyfrowego poprzez dostęp do szybkich łącz szerokopasmowych.

Sprawiedliwość, bezpieczeństwo, prawa podstawowe i migracja

46. Podkreśla, że **migracja** jest złożonym, wielopłaszczyznowym procesem, w którym ważną rolę odgrywają kraje, regiony i miasta przeznaczenia i pochodzenia. Ważne jest, aby propagować intensywniejszy dialog i ściślejszą współpracę między państwami członkowskimi i instytucjami UE, jak i państwami pochodzenia i tranzytu migrantów oraz władzami szczebla lokalnego i regionalnego w tych krajach.

47. W związku z tym wzywa Komisję do uwzględnienia zaleceń KR-u w sprawie ochrony uchodźców w ich krajach pochodzenia i w kwestii nowych ram dla umów o partnerstwie.

48. Apeluje o wsparcie dla władz lokalnych i regionalnych przy wdrażaniu **reformy wspólnego europejskiego systemu azylowego** i innych instrumentów unijnych, opracowanych w oparciu o **Europejski program w zakresie migracji**, takich jak zmienione przepisy dotyczące legalnej migracji oraz plan działania w dziedzinie integracji. Zwraca się do Komisji o uwzględnienie zaleceń KR-u dotyczących integracji migrantów w śródkresowym przeglądzie Europejskiego programu w zakresie migracji. Przypomina, że integracja jest procesem opartym zarówno na prawach, jak i obowiązkach.

49. Jest zaniepokojony trudnościami w monitorowaniu obecności **nietletnich pozbawionych opieki** oraz ryzykiem, że padną oni ofiarą handlu ludźmi i wykorzystania. Zdecydowanie domaga się wprowadzenia programów w zakresie integracji i szkoleń, zarówno dla tych młodych ludzi, jak i dla przedstawicieli administracji lokalnej i regionalnej odpowiedzialnych za ich przyjęcie, oraz o włączenie w ten proces wspólnot imigrantów z krajów ich pochodzenia już osiedlonych w kraju przyjmującym, by osobom nietletnim pozbawionym opieki zapewnić czasowy pobyt u rodzin goszczących albo w odpowiednio dostosowanych ośrodkach, umożliwiających ich rozwój społeczny, emocjonalny i poznawczy.

50. Wzywa Komisję do zapewnienia władzom lokalnym i regionalnym konkretnych i praktycznych informacji na temat możliwości finansowania **przyjmowania i integracji migrantów** oraz ponawia swój apel o wspieranie bezpośredniego dostępu władz lokalnych i regionalnych do odpowiednich instrumentów finansowych UE.

51. Wzywa Komisję do wspierania władz lokalnych i regionalnych w opracowywaniu **strategii służących zapobieganiu radykalizacji postaw**, do dalszego gromadzenia i upowszechniania informacji o najlepszych praktykach w tym zakresie oraz do wspierania współpracy między miastami w dziedzinie przeciwdziałania radykalizacji.

Polityka handlowa UE

52. Odnotowuje, że Komisja zamierza kontynuować negocjacje handlowe z **USA, Japonią, Mercosurem, Meksykiem, Tunezją i państwami ASEAN**, jak również dążyć do uzyskania nowych mandatów do rozpoczęcia negocjacji z Turcją, Australią, Nową Zelandią oraz Chile, ale uważa, że Komisja powinna podejmować dalsze starania, aby wykazać ich wartość dodaną.

53. Przypomina, szczególnie w kontekście przyszłej ambitnej **polityki handlowej**, by Komisja do każdej istotnej inicjatywy w tej dziedzinie dołączała ocenę oddziaływania terytorialnego.

Stabilność i współpraca poza Unią Europejską

54. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w **globalnej strategii UE** wyraźnie apeluje się o odnowienie partnerstw zewnętrznych oraz stwierdza się, że UE będzie wspierać różne ścieżki prowadzące do zwiększenia odporności w jej sąsiedztwie, koncentrując się na najbardziej palących przypadkach niestabilności sytuacji rządowej, gospodarczej, społecznej i klimatyczno-energetycznej, a także opracowując bardziej skuteczne polityki migracyjne dla Europy i jej partnerów.

55. Podkreśla wkład KR-u, poprzez **wspólne komitety konsultacyjne i grupy robocze**, a także poprzez organizowanie Dni Rozszerzenia z udziałem partnerów z krajów przystępujących, w realizację celów polityki Komisji w zakresie rozszerzenia, polegających na wspieraniu wspólnej stabilności i dobrobytu w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących.

56. Podkreśla, że **europejska polityka sąsiedztwa (EPS)** tylko wtedy wywrze trwały wpływ, gdy będzie przynosić konkretne korzyści wszystkim beneficjentom. Pragnie zaakcentować, że należy utrzymać równowagę między wschodnim a południowym sąsiedztwem. Zwraca uwagę na rolę władz lokalnych i regionalnych, jeśli chodzi o wzmacnianie demokracji i rządów prawa w społeczeństwie, apelując o większe wsparcie dla reform decentralizacyjnych w krajach sąsiadujących.

57. Podkreśla, że regionalna współpraca wnosi znaczący wkład w stabilność na świecie i wzywa Komisję do zintensyfikowania współpracy z **Eurośródziemnomorskim Zgromadzeniem Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM)**, z **Konferencją Władz Lokalnych i Regionalnych Partnerstwa Wschodniego (CORLEAP)** i z grupą zadaniową KR-u ds. Ukrainy, zwłaszcza przy okazji wdrażania nowych programów i inicjatyw regionalnych.

58. Podkreśla konieczność, zwłaszcza podczas wdrażania nowej EPS, nadania wysokiego priorytetu inicjatywom wspierającym proces decentralizacji, partnerstwo oraz budowanie potencjału administracyjnego na szczeblu niższym niż krajowy. Zwraca uwagę na inicjatywę nikozyjską zaproponowaną przez KR w celu wspierania miast libijskich, dzięki której wychodzi się naprzeciw ich potrzebom poprzez zapewnianie wsparcia technicznego w celu przywrócenia gminom libijskim zdolności do świadczenia usług. Postuluje, by Komisja dalej wspierała takie formy oddolnej współpracy i by zadbała o wystarczające zasoby administracyjne i finansowe. Ponownie wskazuje na potrzebę zapewnienia nowych narzędzi dla budowania zdolności w zakresie akcesji i dla krajów objętych EPS, aby zastąpić były **Instrument na rzecz Administracji Lokalnej**.

59. Popiera ostatnie wydarzenia wynikające z połączenia **unijnego Porozumienia Burmistrzów w sprawie Klimatu i Energii** oraz inicjatywy „**Compact of Mayors**” i utworzenia największej koalicji miast, które zobowiązały się do działań na rzecz klimatu. Jest gotów wykorzystać swoje międzynarodowe kanały, kontakty, pokrewne organizacje i partnerstwa (ARLEM odnośnie do „Covenant South” i „Covenant Africa”, CORLEAP do „Covenant East”, ICLEI i partnerstwo UE-Chiny na rzecz urbanizacji do Ameryki Północnej i Azji Południowo-Wschodniej itd.), aby stale zwiększać wysiłki na rzecz łagodzenia zmiany klimatu, adaptacji i odporności na zmianę klimatu oraz na rzecz zrównoważonego rozwoju.

60. Wzywa Komisję do ścisłej współpracy z Komitetem Regionów, aby skoncentrować się na konkretnych zagadnieniach, promować doświadczenie i zaangażowanie europejskich miast w nowej strukturze zarządzania globalnego porozumienia.

61. Z zadowoleniem przyjmuje **nowe ramy partnerstwa** z państwami trzecimi oraz nowy europejski Plan inwestycji zewnętrznych i apeluje, by władze regionalne i lokalne zostały zaangażowane w ten proces.

62. Wzywa Komisję do propagowania aktywnego udziału władz lokalnych i regionalnych w ramach współpracy na rzecz rozwoju w czasie negocjacji dotyczących przeglądu **Konsensusu europejskiego w sprawie rozwoju i realizacji celów zrównoważonego rozwoju ONZ** i dotyczących **okresu po wygaśnięciu umowy z Kotonu**, którą to kwestią KR zajmie się na konferencji na temat współpracy zdecentralizowanej w marcu 2017 r.

Obywatelstwo, sprawowanie rządów i lepsze stanowienie prawa

63. Wzywa Komisję do dokonania przeglądu rozporządzenia w sprawie **europejskiej inicjatywy obywatelskiej (ECI)**, aby uprościć i udoskonalić ramy prawne tego narzędzia.

64. Z zadowoleniem przyjmuje przedstawioną przez Komisję inicjatywę REFIT, a zwłaszcza propozycję oceny przejrzystości i kontroli demokratycznej procedury aktów delegowanych i wykonawczych oraz niektórych aktów prawa wtórnego.

65. Ponawia swój apel o włączenie tam, gdzie to właściwe, **oceny oddziaływania terytorialnego** do procedury oceny skutków nowych unijnych aktów prawnych. Zaleca ściślejszą współpracę pomiędzy KR-em a nowo powołanym centrum kompetencji w dziedzinie polityki terytorialnej Wspólnego Centrum Badawczego, jeśli chodzi o ocenę wdrożenia prawodawstwa UE.

66. Domaga się większej przejrzystości, współpracy i skuteczności instytucji UE i z zadowoleniem przyjmuje ich wspólne zobowiązanie w ramach **porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa**, aby razem wytyczyć perspektywiczne cele i priorytety, szczególnie w kontekście wniosków legislacyjnych. Postuluje, by KR uczestniczył w procesie legislacyjnym na każdym etapie, co umożliwi pełne wykorzystanie jego potencjału w ramach cyklu legislacyjnego.

67. Ma nadzieję na dalsze zacieśnianie współpracy z Komisją i Parlamentem Europejskim w zakresie monitorowania **pomocniczości**, a także w kontekście planowanej na 2017 r. konferencji nt. pomocniczości.

68. Zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, Parlamentowi Europejskiemu, słowackiej prezydencji w Radzie UE oraz przewodniczącemu Rady Europejskiej.

Bruksela, dnia 8 grudnia 2016 r.

Markku MARKKULA

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów